

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 72.464 van 16 maart 1998
in de zaak A. 62.560/IX-922.**

In zake : Leona VAN DAMME,
die woonplaats kiest bij
Advocaten E. VAN der MUSSELE en
Y. VANDEN BOSCH,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Justitiestraat 18A

tegen :

de Vlaamse Raad,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. BREWAEYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Leopold II-laan 117.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Leona VAN DAMME op 7 februari 1995 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van :

- "1° de beslissing van het bureau van de Vlaamse Raad dd. 7/12/94 zijnde de eindbeslissing waarbij aan verzoekster een tuchtstraf van berisping werd opgelegd, in vermindering van de eerder opgelegde tuchtstraf : 'waarschuwing met inschrijving';
(...)
- 2° de beslissing van 12-10-94 waarbij eveneens het bureau besliste in eerste instantie een tuchtstraf van waarschuwing met inschrijving op te leggen";

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur W. VAN NOTEN, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 19 januari 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 maart 1996, datum waarop de zaak voor onbepaalde tijd werd uitgesteld;

Gelet op de beschikking van 30 januari 1998 houdende bevel tot neerlegging van het verslag en oproeping van de partijen om te verschijnen op 16 februari 1998;

Gelet op de beschikking van 6 februari 1998 waarbij voormelde beschikking wordt ingetrokken en de zaak opnieuw wordt vastgesteld op de terechtzitting van 23 februari 1998;

Gelet op de mededeling van het verslag aan partijen;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. SMETS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. GOETRY die, loco Advocaat E. BREWAEYS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de bestreden beslissing een beslissing is van het bureau van het Vlaams Parlement waarbij aan verzoekster een tuchtstraf wordt opgelegd; dat in het verslag van het bevoegde lid van het Auditoraat wordt vooropgesteld dat het Bureau van het Vlaams Parlement geen administratieve overheid is in de zin van

artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

2. Overwegende dat, nu het verslag is opgesteld op grond van artikel 93 van het Algemeen Procedurereglement, enkel de vraag aan de orde is of de Raad van State kennelijk - dit wil zeggen zonder dat daarover enige redelijke twijfel kan bestaan - onbevoegd is;

3. Overwegende dat het begrip "administratieve overheid" in artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet wordt omschreven; dat, nu het opleggen van een tuchtstraf aan een personeelslid van een wetgevende vergadering een louter administratieve rechtshandeling is, die niet is verweven met de uitoefening van de wetgevende functie, het niet uit de enkele lezing van die wettekst alleen zonder meer duidelijk is dat het orgaan dat die tuchtstraf oplegt, niet zou zijn opgetreden als administratieve overheid;

4. Overwegende dat het Arbitragehof in zijn arrest nr. 31/96 van 15 mei 1996 voor recht heeft gezegd dat de ontstentenis van enig beroep tot nietigverklaring van bestuurshandelingen uitgaande van een wetgevende vergadering of van haar organen, het grondwettelijke gelijkheids- en niet-discriminatiebeginsel, neergelegd in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, schendt, maar dat die discriminatie niet haar oorsprong vindt in artikel 14, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat dit dispositief moet worden gelezen rekening houdende met de interpretatie die het verwijzende rechtscollege aan die bepaling heeft gegeven wanneer het aan het Arbitragehof de vraag over de grondwettigheid ervan voorlegde; dat het Arbitragehof, binnen het raam van de prejudiciële procedure, immers oordeelt over de norm waarvan de grondwettigheid in vraag wordt gesteld gelet op de interpretatie die de verwijzende rechter aan die norm heeft gegeven; dat die interpreta-

tie juist was dat voornoemd artikel 14 elk beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State tegen administratieve rechtshandelingen uitgaande van de wetgevende vergaderingen of van hun organen uitsluit; dat wanneer het Arbitragehof een ongrondwettige lacune in de wetgeving heeft vastgesteld waaraan enkel de wetgever kan verhelpen, het dit heeft gedaan binnen het raam van die interpretatie; dat het voornoemde arrest van het Arbitragehof evenwel geen uitspraak doet over een andere interpretatie van genoemd artikel 14, op grond waarvan de Raad van State ten aanzien van zulke handelingen wel bevoegd zou zijn, en zulk een interpretatie in ieder geval niet uitsluit en overigens niet zou kunnen uitsluiten gelet op het beginsel dat het enkel de verwijzende rechter toekomt om de wettelijke normen die zijn bevoegdheid bepalen, te interpreteren; dat de vaststelling dat artikel 14 in een bepaalde interpretatie tot een - weliswaar buiten dat artikel liggende - ongrondwettigheid leidt, de Raad van State er integendeel toe moet brengen te onderzoeken of een andere interpretatie van dat artikel die ongrondwettigheid vermag weg te nemen; dat, mede gelet op het beginsel van de primauiteit van de grondwettelijke norm, zulk een interpretatie niet zonder enige redelijke twijfel kan worden uitgesloten;

5. Overwegende dat de Raad van State zich bovendien in zijn arrest nr. 70.402 van 17 december 1997, weliswaar binnen het raam van een verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid en bijgevolg slechts na een beperkt onderzoek, een exceptie van onbevoegdheid ten aanzien van beslissingen van het Vast Bureau van het Vlaams Parlement betreffende de gunning van een overheidsopdracht heeft verworpen; dat dit arrest eveneens betrekking heeft op een administratieve beslissing van een orgaan van een wetgevende vergadering; dat zulks een

reden te meer is waarom niet kan worden besloten tot de kennelijke onbevoegdheid van de Raad van State;

6. Overwegende dat niet blijkt dat de Raad van State kennelijk onbevoegd is om kennis te nemen van het beroep; dat er geen aanleiding is om toepassing te maken van artikel 93 van het Algemeen Procedurereglement,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De Raad van State is niet kennelijk onbevoegd om kennis te nemen van het beroep.

Artikel 2.

De zaak wordt volgens de gewone procedure voortgezet.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien maart 1900 achtennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

G. BAETEMAN.